

Dosarul nr. 3-150/22
(2-20146979-02-3-22042022)

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

26 mai 2022
Chișinău

mun.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii
Negru
Grefier

Mîra Ghenadie
Pahopol Anatol, Veronica
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Golban Vasile împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020

A C O N S T A T A T :

Prin acțiunea de contencios administrativ depusă la 23 noiembrie 2020 către Consiliului Superior al Procurorilor, reclamantul Golban Vasile, solicită anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020”, în privința procurorului Vasile Golban.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021, acțiunea a fost admisă integral și s-a anulat hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, în privința procurorului Vasile Golban.

Prin decizia Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2022, s-a admis recursul declarat de către Consiliul Superior al Procurorilor.

S-a casat integral hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Golban împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea

actului administrativ individual defavorabil, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Istorie nelitigioasă a procedurii;

Indică reclamantul Golban Vasile că, Inspecția procurorilor considerând că procurorul Vasile Golban și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, prin decizia din 05 noiembrie 2019 a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința sa, spre examinare Colegiului de disciplină și etică, pentru pretinsele fapte comise la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2018790085, ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

În opinia reclamantului constituie o părere subiectivă și nefondată constatările precum că la pornirea urmăririi penale pe caz, nu existau temeiuri și bănuială rezonabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, art. 285 alin. (1) din Codul penal or, în rezultatul analizei comentariilor utilizatorilor cu date de identitate false, referitor la postarea de pe pagina de Facebook a canalului de televiziune „BTV” și anume a utilizatorilor cu nickname-urile „Romanita Turman”, „Victor Bombau”, „Valentina Rusik”, „Olga Moraru”, Andrei Barbacari” al căror text de pe rețele de socializare se regăsește în materialele cauzei penale (vol. I, pag. 25-26), s-au stabilit temeiuri rezonabile de pornire a urmăririi penale în baza art. art. 26, 285 alin. (1) din Codul penal.

Reclamantul a relatat că, temei pentru pornirea urmăririi penale în cauza dată au constituit materialele acumulate de organul de constatare a Direcției nr. 5 a INI a IGP, anume raportul înregistrat la 07 mai 2018 în Registrul de evidență a altor informații al INI a IGP, cu actele anexate și procesul-verbal privind consemnarea acțiunilor efectuate și circumstanțelor constatate, întocmit la 28 mai 2018 de către organul de constatare a Direcției nr. 5 a INI a IGP, înregistrat în aceeași zi în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al DGUP a IGP.

Potrivit informațiilor din conținutul actelor în cauză, fiind analizate sursele deschise de informare în masă și anume rețeaua de socializare ww.facebook.com, în rezultatul vizionării link-ului, care reprezintă o postare pe pagina de Facebook a canalului de televiziune „BTV”, a fost stabilită o știre privind problema neevacuării gunoiului din mun. Bălți de către serviciile de salubritate.

Fiind examinate comentariile unor utilizatori a rețelei de socializare facebook, cu referire la subiectul dat, s-au constatat comentarii cu tentă de chemare la acțiuni violente împotriva guvernării precum și la dezordini în masă.

Având în vedere că, din conținutul materialelor acumulate, la acel moment rezulta o bănuială rezonabilă de comitere a infracțiunii de pregătire a dezordinilor în masă, dat fiind faptul că nu exista vreuna din circumstanțele care ar exclude urmărirea penală, iar urmărirea penală are drept scop colectarea probelor necesare

cu privire la constatarea existenței infracțiunii, prin ordonanța din 29 mai 2018 s-a dispus fixarea termenului urmăririi penale.

Reclamantul a menționat că, din conținutul informației plasate drept comentarii în raport cu numărul mare de persoane care apreciau acele comentarii, putea fi dedus cert îndemnarea la organizarea acțiunilor de protest în Piața Marii Adunări Naționale, cât și în fața clădirilor Guvernului și Parlamentului Republicii Moldova, cu chemarea participanților la acțiuni violente împotriva guvernării precum și la dezordini în masă, la data pornirii urmăririi penale erau deja vizualizate de cel puțin 47936 utilizatori, fiind apreciate de cel puțin 32114 persoane.

Mai mult, comentariile respective fiind vizualizate de un număr mare de persoane de aproximativ 48 000, acestea puteau fi mobilizate la acțiunea de protest și instruiți referitor la modul în care urmează să acționeze la protestul organizat în municipiul Chișinău, existând informații operative că vor fi întreprinse acțiuni de dezordini în masă.

Reclamantul a menționat că, constatările Consiliului Superior al Procurorilor precum că, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. art. 19, 254 din Codul de procedură penală, a purces doar la efectuarea măsurilor speciale de investigație, cu autorizarea judecătorului de instrucție și a procurorului, precum că dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații au avut loc cu încălcarea flagrantă a normelor procesual penale, care reglementează condițiile și modul efectuării acestora, poartă un caracter declarativ și neîntemeiat or, la dispunerea măsurilor speciale de investigații au fost respectate prevederile art. 132¹ din Codul de procedură penală.

Prin urmare, necesitatea dispunerii măsurii speciale de investigație era oficializată într-un raport care conținea informațiile menționate în formă succintă. Această informație era prezentată procurorului de caz, care evaluând necesitatea, înainta judecătorului de instrucție specializat demersul cu materialele necesare autorizării în vederea soluționării chestiunii date. Nu au existat motive întemeiate de a presupune netemeinicia acestor informații prezentate de către ofițeri în rapoarte și nici nu puteau fi combătute pe cale legală, deoarece erau obținute pe cale operativă. Mai mult, în rezultatul rapoartelor prezentate procurorilor de către ofițeri erau înaintate demersurile respective către judecătorul de instrucție, iar ultimul în temeiul prevederilor art. 305 alin. (7) din Codul de procedură penală, după efectuarea controlului temeiniciei demersului, prin încheiere autoriza efectuarea măsurii speciale de investigații.

Reclamantul a subliniat că, demersurile înaintate pe cauza dată au fost admise de către judecătorul de instrucție ca întemeiate și legale, prin urmare consideră nefondată opinia Inspecției procurorilor că la înaintarea demersurilor au fost încălcate prevederile art. 132⁴ alin. (4) din Codul de procedură penală.

Cu referire la faptul că, în cazul interceptării și înregistrării comunicărilor termenul de autorizare a depășit 6 luni, nefiind constatate temeuri pentru autorizarea repetată a măsurii prevăzută la art. 132⁴ alin. (7) din Codul de procedură penală, reclamantul a menționat că primele autorizări ale măsurilor speciale de investigație privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor au fost dispuse prin încheierile judecătorilor de instrucție din 30 mai 2018, respectiv urmau a fi finisate la 30 noiembrie 2018, deoarece potrivit art. 231 alin. (4) din Codul de procedură penală, termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni sau sfârșitul zilei și lunii respective din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acestei luni.

Respectiv, pe parcursul prelungirii măsurii speciale de investigație au fost depuse demersuri în așa fel încât să fie timp suficient pentru examinarea acestora, respectiv fiecare demers la prelungire se depunea cu câteva zile înainte de termenul de expirare, în acest sens, măsurile speciale de investigație au fost prelungite prin încheierile din 26 iunie 2018, 23 iulie 2018, 20 august 2018, 24 septembrie 2018, 22 octombrie 2018 și 20 noiembrie 2018, iar următorul termen se calcula de fiecare dată cu 30 zile de prelungire a măsurii speciale de investigație, astfel în fiecare lună acest termen se diminuea cu câteva zile și anume de la 2 la 4 zile or, anume acest fapt a stat la baza continuării efectuării măsurii speciale de investigație prin depunerea demersurilor la 20 noiembrie 2018 pentru prelungirea măsurii speciale de investigație.

Reclamantul susține că, lipsa intenției autorizării măsurilor speciale de investigație pe un termen mai mare de 6 luni, este dovedită inclusiv prin faptul că ar fi fost solicitată prelungirea măsurii speciale de investigație și în luna decembrie, însă asemenea solicitare nu s-a făcut. Or, prin demersurile înaintate judecătorului de instrucție s-a solicitat constatarea faptului că la efectuarea măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate prin intermediul cartelelor SIM, au fost respectate cerințele legale prevăzute de Codul de procedură penală, demersuri care au fost admise integral.

Reclamantul a invocat că, termenul procedural nu urmează a fi confundat cu termenul calendaristic calculat matematic întrucât acestea diferă, legiuitorul a reglementat în art. 132⁴ alin. (7) din Codul de procedură penală, termenul general pentru acțiuni procesuale, în cazul dat de 30 de zile, respectiv 6 luni. Reieșind din aceste rigori, termenul a fost calculat pentru 6 luni, însă reieșind din faptul că fiecare prelungire nu avea continuitate din dată fixă în dată fixă, ci era prelungită într-o altă dată anterioară, în cumul s-a acumulat o perioadă de până la 6 luni ce nu a fost interceptată, termen care a fost prelungit ca fiind calificată drept o perioadă nefolosită. După expirarea termenului procedural de 6 luni, după data de 30 noiembrie 2018, de către procuror nu au mai fost depuse careva demersuri de

autorizare a prelungirii măsurilor speciale de investigație autorizate la 30 mai 2018.

Reclamantul a susținut că, în cadrul urmăririi penale au fost dispuse măsuri speciale de investigații în privința a 27 persoane, din acestea doar în privința a 11 persoane, termenul efectuării măsurilor speciale de investigație a durat mai mult decât 2 luni. În privința a 16 persoane, după efectuarea măsurilor speciale de investigație timp de 1 lună și 17 zile, reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigație efectuate, constatându-se că nu mai sunt temeuri pentru efectuarea măsurii speciale de investigații, în 20 de cazuri a dispus prin ordonanțe încetarea măsurilor speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție.

De asemenea în cadrul urmăririi penale au fost autorizate de către judecătorul de instrucție efectuarea a trei percheziții, iar reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigație efectuate pe caz, s-a decis efectuarea doar a unei singure percheziții, în celelalte două cazuri perchezițiile nefiind efectuate din lipsă de necesitate, constatându-se între timp faptul că temeiurile ce au stat la baza autorizării perchezițiilor și-au pierdut actualitatea.

Reclamantul a mai menționat că, de fiecare dată după expirarea termenului de autorizare a măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale s-a procedat în strictă conformitate cu prevederile art. 132⁵ alin. (7) din Codul de procedură penală, în fiecare caz separat prin demers adresat judecătorului de instrucție s-a solicitat instanței de judecată să dispună, inclusiv, amânarea informării posesorului postului telefonic despre faptul că în privința lui au fost efectuate măsuri speciale de investigație, dar nu mai târziu din momentul finisării urmăririi penale.

Demersurile înaintate judecătorului de instrucție au fost admise integral și în fiecare caz separat, instanța de judecată a dispus inclusiv amânarea informării persoanei despre faptul că în privința lui au fost efectuate măsuri speciale de investigații, dar nu mai târziu de momentul finisării urmăririi penale. Până în prezent urmărirea penală nu a fost finisată or, la 27 februarie 2019 s-a dispus suspendarea urmăririi penale în cauza penală, urmărirea penală fiind reluată la 02 decembrie 2019.

Respectiv, în situația în care, prin încheieri judecătorești s-a dispus amânarea informării, procurorul nu era și nici nu este în drept la această fază a procesului penal să informeze careva persoane despre faptul efectuării în privința lor a măsurilor speciale de investigație. În cazul informării s-ar fi încălcat dispozițiile încheieri judecătorești în vigoare.

Cu referire la faptul că, ofițerul de investigație al Direcției nr. 5 a INI a IGP, Bordeian Vladimir nu a fost inclus în grupul de urmărire penală, reclamantul a menționat că acesta nu a efectuat nici o acțiune de urmărire penală, întocmind doar acte în calitate de ofițer de investigație.

Potrivit materialelor cauzei penale, nu s-a constatat nici un act procesual ce ar confirma efectuarea unor acțiuni de urmărire penală de către ofițerul de investigație a Direcției nr. 5 al INI a IGP, Bordeian Vladimir. Respectiv, în situația în care ofițerul de investigație a Direcției nr. 5 al INI a IGP, Bordeian Vladimir, nu este ofițer de urmărire penală și nu i s-a indicat să efectueze careva acțiuni de urmărire penală în cauza dată, nu a existat nici un temei pentru al include pe acesta în careva grup de urmărire penală. Or, în grupul de urmărire penală se includ persoane ce urmează a efectua acțiuni de urmărire penală (ofițeri de urmărire penală, procurori).

Reclamantul consideră că acțiunile efectuate în cauza penală nr. 2018790085 în ce privește dispunerea și autorizarea măsurilor speciale de investigații, au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală or, dovada acestor argumente, constituie hotărârile instanțelor de judecată care au verificat oportunitatea și temeinicia înaintării demersurilor în cauză de către procuror, adoptând încheieri în acest sens, prin care demersurile procurorului au fost admise, nefiind stabilite încălcări, iar ulterior instanța de judecată a adoptat încheieri constatând respectarea cerințelor legale prevăzute de Codul de procedură penală la efectuarea măsurilor speciale de investigații.

Totodată, încheierile instanței de judecată sunt în vigoare pînă în prezent, prin urmare, constatările expuse, precum că a comis fapte ce constituie abatere disciplinară prevăzută de Legea cu privire la Procuratură și care este pasibilă tragerii la răspundere disciplinară la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085 nu pot prevala asupra unor hotărâri judecătorești în vigoare, care dovedesc legalitatea acțiunilor procurorului.

De asemenea, reclamantul a indicat că prin decizia Inspecției procurorilor din 16 decembrie 2019, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința sa, Colegiului de disciplină și etică pentru examinare pentru preținsele fapte comise ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că, la 04 martie 2019, aproximativ între ora 13:48 și 16:43, procurorul Vasile Golban ilegal l-a escortat pe Nicolai Gurgurov la sediul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, fără a efectua careva acțiuni de urmărire penală. Respectiv, în perioada 15 aprilie 2019 – 29 iunie 2019 cet. Nicolai Gurgurov ilegal a fost menținut în stare de arest.

Drept urmare, Inspecția procurorilor a considerat că procurorul Vasile Golban, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu prevăzute în pct. 6.2.1., 6.1.6., din Codul de etică a procurorilor, prin ce a comis abaterea

disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

În susținerea poziției sale reclamantul a indicat că, existând o bănuială rezonabilă că, Gurgurov Nicolai, care a deținut funcția de președinte a Cooperativei agricole de producție „CORTEN” a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal, la 28 februarie 2019 a fost reținut.

La demersul procurorului, prin încheierea din 02 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în zi de sâmbătă, în privința învinutului Gurgurov Nicolai a fost aplicată măsura preventivă arestul pe un termen de 20 de zile. Încheierea în cauză, fiind considerată de procuror neîntemeiată în partea ce ține de termenul arestului preventiv stabilit, a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, iar prin decizia din 11 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul procurorului și aplicat în privința învinutului Gurgurov Nicolai măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 de zile.

La 04 martie 2019, zi de luni, după aplicarea măsurii preventive în privința lui Gurgurov Nicolai, învinutul Gurgurov Nicolai a fost etapat în incinta Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale pentru a fi audiat asupra circumstanțelor indicate în actul de învinuire și a răspunde la întrebările procurorului ce țin de acuzația adusă. Din motiv că apărătorul ales de învinuit, fiind informat telefonic despre necesitatea prezentării la sediul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, nu a avut posibilitate de a se prezenta pentru a participa la efectuarea acțiunii de urmărire penală, iar audierea învinutului de comiterea unei infracțiuni grave nu putea fi efectuată în lipsa apărătorului, acțiunea de urmărire penală - audierea învinutului, a fost amânată pentru a doua zi.

La 05 martie 2019 și 18 martie 2019, în vederea elucidării tuturor circumstanțelor care dovedesc vinovăția învinutului, cât și cele care îl dezvinovățesc, în calitate de procuror, Vasile Golban, l-a audiat suplimentar pe Gurgurov Nicolai în prezența apărătorului său ales, însă în ambele cazuri acesta, folosindu-se de drepturile sale procesuale, a refuzat să dea declarații și să răspundă la întrebările procurorului, fapt indicat în procesul-verbal de audiere din 18 martie 2019.

Reclamantul a menționat că, nu a solicitat niciodată învinutului Gurgurov Nicolai sau altor persoane, depunerea cărorva declarații false, de acuzare sau defăimătoare în privința altor persoane și în special nici în privința lui Bișir Ivan Ivan. Declarațiile lui Gurgurov Nicolai cu referire la evenimentele din a doua jumătate a zilei de 04 martie 2019, reclamantul le consideră lipsite de logică în situația în care, la 04 martie 2019, în privința învinutului Gurgurov Nicolai deja era aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 20 zile, respectiv în dimineața zilei de 04 martie 2019, încheierea instanței de

judecată deja era contestată cu recurs, solicitându-se admiterea integrală a demersului și aplicarea arestului preventiv pe termen de 30 zile.

Cu referire la faptul că, în perioada 15 aprilie 2019 – 29 iunie 2019 Nicolai Gurgurov ilegal a fost menținut în stare de arest, reclamantul a indicat că, constatările respective poartă un caracter declarativ și neîntemeiat or, instanța de judecată examinând demersurile înaintate pe cauza dată privind necesitatea prelungirii arestului preventiv, le-a admis ca fiind întemeiate. Instanța de judecată odată cu aplicarea și ulterior prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, în încheierile adoptate inclusiv la 25 aprilie 2019 și 28 mai 2019, s-a expus inclusiv și asupra existenței bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii de către învinuit, precum și asupra existenței riscurilor invocate de procuror. În fapt, învinuitul Gurgurov Nicolai s-a aflat în stare de arest până la 17 iunie 2019.

Reclamantul a menționat că, în cadrul urmăririi penale în cauza penală au fost efectuate acțiuni de urmărire penală îndreptate spre stabilirea fenomenului infracțional, identificării persoanelor care au comis infracțiunea și eventualilor complici, fixării urmelor infracțiunii, ridicării documentelor care au importanță pentru cauza penală. Astfel, pe lângă acțiunile de urmărire penală efectuate nemijlocit cu participarea lui Gurgurov Nicolai, de către procuror precum și membrii grupului de urmărire penală, au fost efectuate un șir de acțiuni de urmărire penală pentru a putea adopta o hotărâre în conformitate cu prevederile art. 291 din Codul de procedură penală.

Respectiv, s-a dispus și efectuat ridicări de acte de la instituțiile bancare și de la persoanele juridice, s-au efectuat percheziții, s-au autorizat și executat măsuri speciale de investigații, examinări, cercetări la fața locului, s-au audiat martori, s-a dispus efectuarea expertizei, s-a solicitat opinia organului de control Serviciul Fiscal de Stat, s-a întocmit delegație privind efectuarea investigațiilor financiar paralele către Agenția de recuperare a bunurilor infracționale.

Reclamantul a menționat că, procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiar paralele din 05 august 2019, cu materialele acumulate de Agenția de recuperare a bunurilor infracționale, au parvenit în adresa Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale la 06 august 2019, cauza penală fiind la acea dată transmisă de procurorul ierarhic superior către alt procuror din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Reclamantul susține că, fără rezultatele investigațiilor financiar paralele dispuse la 01 martie 2019 ce au parvenit la 06 august 2019 nu putea fi adoptată pe caz decizie în ordinea art. 291 din Codul de procedură penală, în privința lui Gurgurov Nicolai Nicolai. Mai mult, pentru adoptarea decizie, la 27 septembrie 2019 procurorul și-a motivat soluția inclusiv și din conținutul procesului-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare din 05 august 2019.

În cele din urmă, reclamantul consideră că acțiunile efectuate în cauza penală în ce privește prelungirea termenului de arest preventiv aplicat în privința lui Gurgurov Nicolai, au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală or, dovada acestor argumente constituie hotărârile instanțelor de judecată care au verificat oportunitatea și temeinicia înaintării demersurilor în cauză de către procuror, adoptând încheieri în acest sens, prin care demersurile procurorului au fost admise, nefiind stabilite încălcări, iar ulterior încheierile date fiind contestate cu recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin deciziile adoptate a dispus menținerea lui Gurgurov Nicolai în stare de arest.

Reclamantul mai notează că, încheierile instanței de judecată și deciziile Curții de Apel Chișinău, sunt în vigoare și în prezent, prin urmare, constatările expuse, precum că a comis fapte ce constituie abatere disciplinară prevăzută în Legea cu privire la Procuratură și care este pasibilă tragerii la răspundere disciplinară, nu pot prevala asupra unor hotărâri în vigoare ale instanței de judecată, care dovedesc legalitatea acțiunilor procurorului.

Prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, a fost contestată de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Leonid Demidov doar cu referire la pretinsele încălcări admise la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035, prin înregistrarea la 16 iulie 2020 la Consiliul Superior al Procurorilor a contestației cu nr. 1300.

Reclamantul a indicat, că în contestația depusă, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Leonid Demidov, a invocat că este de acord cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică, în partea ce ține de încetarea procedurii disciplinare în privința sa în cadrul gestionării cauzei penale nr. 2018790085.

De asemenea, hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, a fost contestată și de procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, prin înregistrarea la 29 iulie 2020 la Consiliul Superior al Procurorilor a contestației cu nr. 1423.

Reclamantul susține că, ambele contestații au fost depuse contrar prevederilor legale prevăzute la art. 85 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură, fiind depuse la Consiliul Superior al Procurorilor, pe când urmau a fi depuse prin intermediul Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor.

De asemenea, reclamantul a invocat că, contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a fost depusă cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării, indicat ca termen limită de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu

privire la Procuratură, contestația fiind înregistrată abia la 29 iulie 2020, adică peste 18 zile, invocând temei de repunere în termen a contestației depuse, faptul că hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, ar fi fost trimisă în adresa sa prin scrisoarea din 22 iulie 2020 cu nr. 3-04d/20-1157, scrisoare prin care nu se expediază hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 în privința procurorului Vasile Golban, dar în privința altor persoane.

Reclamantul remarcă faptul că, deși hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică a fost contestată cu încălcarea prevederilor legale și conținutul contestărilor date reprezentau de fapt o poziție subiectivă a Inspecției procurorilor și a Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea adoptată la 22 iulie 2020 a admis integral respectivele contestații.

Reclamantul și-a manifestat dezacordul cu hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 22 octombrie 2020, menționând că faptele constatate de către Direcția urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale și, Inspecția procurorilor, reținute de Consiliul Superior al Procurorilor drept abateri disciplinare, nu au un suport probatoriu și nici temei legal, care ar permite tragerea la răspundere disciplinară. Or, în motivarea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, se indică că acțiunile/inacțiunile procurorului constituie nu altceva decât abateri de la legislația în vigoare, care necesită a fi excluse prin pedepsire.

Reclamantul a invocat că, nici în cadrul procedurii disciplinare, nici la examinarea în Colegiul de etică și disciplină sau Consiliul Superior al Procurorilor, nu a fost invitată nici o parte pe dosar ca să explice, care anume drepturi și cum anume acestea au fost încălcate de către el.

Mai mult, actele Inspecției procurorilor prin care s-au constatat abaterile disciplinare, fiind propusă sancționarea procurorului Vasile Golban, nu conțin referință clară la ce dată a fost comisă abaterea disciplinară, care normă urmează a fi aplicată și din ce motiv.

Reclamantul a mai indicat că, ordinea de zi a ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 22 octombrie 2020 a fost aprobată de președintele Consiliului Superior al Procurorilor la 20 octombrie 2020, fiind adusă la cunoștința procurorului la 21 octombrie 2020, cu încălcarea prevederilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

La 23 februarie 2021, Vasile Golban a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată (f.d.131-134, vol. I), menționând că la 02 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, a recepționat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020. Totodată,

reclamantul și-a manifestat dezacordul cu argumentele Consiliului Superior al Procurorilor expuse în referință referitor la temeiul de repunere în termen a contestației depuse de Adrian Mircos, precum că hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică i-a fost transmisă prin scrisoarea din 22 iulie 2020, scrisoare prin care de fapt nu s-a expediat hotărârea respectivă în privința procurorului Vasile Golban, dar în privința altor persoane.

Reclamantul a subliniat că, în referința prezentată, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, în vederea conferirii unei aparențe legale a contestației depuse la 29 iulie 2020 de Adrian Mircos, face referire și anexează scrisoarea cu nr. 3-01d/20-1113 din 17 iulie 2020, scrisoare care, de altfel, confirmă expedierea actelor către Angela Motuzoc, președinte al Consiliului Superior al Procurorilor, dar nu către Adrian Mircos.

Astfel, a considerat că nu este clar când, de la cine și în ce circumstanțe, Adrian Mircos a aflat despre adoptarea hotărârii nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică în privința procurorului Vasile Golban. De altfel, reclamantul consideră inexplicabilă poziția reprezentantului Consiliului Superior al Procurorilor referitor la stabilirea datei din care urma să curgă termenul de contestare și anume, care motive, acte și/sau informații i-au permis acestuia să conchidă asupra faptului că dreptul de a depune contestația de către Adrian Mircos urmează a fi calculat începând cu data de 22 iulie 2020, în circumstanțele în care prevederile legale aplicate la caz, relevă faptul că ultima zi de contestare era data de 16 iulie 2020, contestația urmând a fi depusă doar de către o persoană în drept de a contesta actul respectiv. Or, reieșind din dispozițiile art. 43 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, Adrian Mircos nu poate fi subiect de sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror.

Expunerile litigioase și aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant și pârât în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei;

În ședința de judecată, reclamantul Golban Vasile a susținut acțiunea înaintată din motivele de fapt și de drept invocate în conținutul acesteia și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii – Găinaru Iulian, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată din motivele invocate referința înaintată anterior.

Acțiunea este admisibilă și întemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor este întrunit și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020”, constituie în sine un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, iar actul favorabil este actul care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul, Golban Vasile, revendică apărarea dreptului său de a nu fi sancționat.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Golban Vasile la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art.79 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Procurorilor sînt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, conform art. 208 și art.163 din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Procurorilor se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, or procedura prealabilă la caz nu se efectuează.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Golban Vasile în termenul legal.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 a fost contestată cu acțiune în contencios în termen, or data de 23 noiembrie 2020 cînd s-a depus acțiunea este zi de luni, iar a 30-a zi de contestare este sîmbătă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, reclamantul, Golban Vasile a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, or reclamantul prin acțiunea sa solicită anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, prin care procurorului Vasile Golban i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate a acțiunii înaintate

de reclamant, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ la caz nu sunt.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În fapt: La 09 octombrie 2019 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085, de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban (dosar administrativ Vol.I, f.d.59-66).

Conform Raportului din 05.12.2019 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului V.Golban, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, L.Demidov, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, aceasta este manifestată prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. a), b), c) din Legea cu privire la procuratură și art.art. 1, 19, 20, 52, 132/1-132/9, 254, 287/1 din Codul de procedură penală. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului V.Golban Colegiului de disciplină și etică pentru examinare (dosar administrativ Vol.III, f.d.298-303).

La 22 noiembrie 2019 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban (dosar administrativ Vol.IV, f.d.3-6).

Conform Raportului din 16.12.2019 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului V.Golban, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, V.Godoroja, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, aceasta este manifestată prin încălcarea prevederilor art.art. 52, 254, 291 din Codul de procedură penală și prevederilor pct.pct. 6.2.1 și 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului V.Golban Colegiului de disciplină și etică pentru examinare (dosar administrativ Vol.IV, f.d.146-152).

Completul de judecată reține că, procedurile disciplinare menționate supra au fost conexe într-o singură procedură.

Prin hotărârea nr.3-107/20 din 10.07.2020 Colegiul de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară (dosar administrativ Vol.IV, f.d.154-167).

Completul de judecată de judecată reține că, pentru a decide în acest fel, Colegiul de disciplină și etică a reținut în esență că, procurorul Vasile Golban a acționat în conformitate cu atribuțiile de serviciu, bazate pe principiul independenței decizionale a procurorului.

În același context, Colegiul de disciplină și etică a acceptat poziția de apărare a procurorului Vasile Golban, considerând că legalitatea și temeinicia aplicării arestării preventive în privința cet. N. Gurgurov au fost verificate și apreciate de către instanța de judecată, iar durata procedurilor a fost motivată de necesitatea parvenirii materialelor acumulate de Agenția de Recuperare a Bunurilor, deoarece în absența rezultatelor investigațiilor financiare paralele nu putea fi adoptată o decizie procesual-penală pe caz.

De asemenea, Colegiul de disciplină și etică, în hotărârea contestată, a invocat și faptul că ”în speță, efectuarea măsurii speciale de investigații autorizate în privința persoanelor fără ca acestea să aibă careva statut procesual, nu constituie în sine o încălcare a prevederilor legale, respectiv nu poate fi imputată această omisiune procurorului V.Golban”, iar pe cazurile celor 11 persoane în privința cărora a fost depășit termenul de 6 luni la interceptarea și înregistrarea comunicărilor s-au expus judecătorii de instrucție și, prin admiterea demersurilor, au constatat legalitatea acestor măsuri speciale de investigație.

Conform raționamentelor Colegiului de disciplină și etică se deduce că, potrivit cadrului normativ ”judecătorul de instrucție sau procurorul poate amâna, prin hotărâre motivată, informarea persoanei supuse măsurii speciale de investigații, dar nu mai târziu de momentul încetării urmăririi penale”, ceea ce înseamnă că ”la caz, informarea persoanelor fiind amânată, iar urmărirea penală a fost suspendată și nu încetată, din nou aceste omisiuni nu pot fi calificate ca abatere de la lege”, stabilindu-se în rezultat că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Completul de judecată constată că, la 16 iulie 2020, Inspekția procurorilor a contestat hotărârea nr.3-107/20 din 10.07.2020 a Colegiului de disciplină și etică, solicitând casarea acesteia și aplicarea în privința procurorului Vasile Golban a unei sancțiuni disciplinare (f.d.83-84, Vol.I).

Concomitent, la 29 iulie 2020 hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-107/2020 din 10.07.2020 a fost contestată și de către domnul Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, care este autorul sesizării privind pretinsele încălcări comise la conducerea urmăririi penale pe dosarul penal nr.2018790085, examinate în cadrul prezentei proceduri disciplinare (f.d.85-93, Vol.I).

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-98/2020 din 22 octombrie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-107/20 din 10.07.2020 în privința procurorului Vasile Golban” s-au admis contestațiile Inspekției procurorilor și a procurorului-șef al Direcției urmărire

penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, s-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-107/20 din 10.07.2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban cu adoptarea unei noi hotărâri. S-a recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de *art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - avertisment*. S-a recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de *art.38 lit.a) și lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare*. S-a stabilit definitiv sancțiunea pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă și s-a aplicat definitiv, în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, sancțiunea disciplinară – mustrare (f.d.103-122).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr.1-98/2020 din 22 octombrie 2020, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor a constatat în cadrul dosarului disciplinar că, ” ... ***abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu (la sesizarea depusă de către procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari)***... Contrar standardelor de motivare a unei hotărâri, Colegiul de disciplină și etică nu a dat răspuns la argumentele ce țin de conduita procesuală pasivă a procurorului Vasile Golban, care timp îndelungat, mai mult de 3 luni, nu a efectuat nici o acțiune procesuală cu învinuitul N.Gurgurov, deși acesta se afla în detenție, evitând să menționeze circumstanțele referitoare la obligațiile ce reveneau procurorului în conformitate cu cerințele normative. Deși analiza acestei atitudini defectuoase era importantă și constituia un aspect fundamental al acuzațiilor disciplinare aduse procurorului Vasile Golban, Colegiul de disciplină și etică a omis să se expună și nu a explicat dacă un asemenea mod de exercitare a atribuțiilor de serviciu este compatibil cu cerințele prevăzute de lege sau dacă acesta se aliniază statutului profesional al unui procuror. Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că argumentele Colegiului de disciplină și etică sunt eronate și nu se aliniază situației constatate în cadrul investigațiilor disciplinare efectuate și confirmate în ședință. Astfel, se reține că în hotărârea adoptată pe caz Colegiul de disciplină și etică a analizat selectiv faptele imputate procurorului Vasile Golban și a omis să se expună asupra unor împrejurări importante, relevante acestei cauze disciplinare. ... A rămas fără nici o analiză situația ce se referă la faptul că în perioada 18.03.2019- 29.06.2019, adică mai mult de 3 luni, cu învinuitul N.Gurgurov nu a

fost efectuată nici o acțiune de urmărire penală, timp în care acesta s-a aflat în stare de arestare preventivă. Respectiv, Colegiul de disciplină și etică, prin această abordare, a creat o aparență de examinare a cazului și nu a evaluat, în substanță, conduita procesuală a procurorului vizat, ceea ce este inadmisibil, deoarece nu a fost oferit un răspuns la toate faptele imputate acestuia. În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Vasile Golban cu referire la rolul său privind derularea urmăririi penale în această speță, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege... Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că, în cazul dedus analizei, conduita procesuală a procurorului Vasile Golban nu se aliniaza standardelor de profesionalism și rolului ce îi revine procurorului în cadrul urmăririi penale... în acest caz se evidențiază faptul că o perioadă excesivă de timp, mai mare de 3 (trei) luni de zile, cum s-a menționat mai sus, procurorul Vasile Golban nu a efectuat nici o acțiune procesuală cu participarea învinuitului N.Gurgurov, ceea ce demonstrează că a fost omis rolul pro-activ și obligația de a lucra cu maximă celeritate la dosarele în care figurează persoane arestate. Trebuie menționat că arestarea preventivă reprezintă cea mai severă măsură preventivă ce poate fi aplicată în privința unei persoane și este o ingerință serioasă în dreptul la libertate, ceea ce, prin efectul ricoșeu, generează autorităților competente sarcina de a acționa prompt și cu seriozitate, pentru a asigura că soluționarea cazului se face cu prioritate. Toate aceste cerințe au fost încălcate de către procurorul Vasile Golban, creându-se impresia că dânsul a lăsat urmărirea penală să treneze mai mult de 3 luni, fiind în așteptarea rezultatelor investigațiilor financiare paralele, perioadă pe care învinuitul a fost nevoit să o petreacă în detenție. Mai mult de atât, vom nota că prin ordonanța adoptată pe caz la 27.09.2019, cet.N.Gurgurov a fost scos de sub urmărire penală, iar cauza penală a fost clasată, constatare ce într-un mod firesc creează dubii privind seriozitatea atitudinii procurorului Vasile Golban față de obligațiile sale funcționale în situația când avea în gestiune un dosar pe care figura o persoană arestată. Consiliul Superior al Procurorilor nu este în drept să analizeze suficiența temeiurilor pe care le-a invocat procurorul în demersul de aplicare a arestării preventive față de cet.N.Gurgurov și nici proporționalitatea ingerinței în drepturile persoanei nominalizate, aceasta fiind de competența instanței de judecată. Analiza pe care o face Consiliul Superior al Procurorilor se referă la conduita procesuală a procurorului Vasile Golban raportat la un dosar din gestiune, în care figura o persoană arestată, ce avea vârsta de 67 de ani, iar acțiunile procesuale urmau a fi efectuate cu promptitudine sporită. În acest sens, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Vasile Golban a avut o atitudine superficială, deoarece știind că învinuitul se află în stare de arestare preventivă, conștientizând responsabilitatea care îi revine de a acționa cu celeritate

sporită, nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile, a admis ca efectuarea urmăririi penale să obțină un caracter lent în circumstanțe care excludeau o asemenea tactică și nu a asigurat realizarea de urgență a măsurilor ce se impuneau în legătură cu exigențele legale în asemenea situații, ceea ce a permis ca o perioadă mai mare de 3 luni să nu fie efectuate acțiuni procesuale cu participarea persoanei aflate în stare de arest....Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Vasile Golban a încălcat toate aceste cerințe față de statutul procurorului și a manifestat atitudine superficială pentru derularea urmăririi penale pe dosarul în speță și nu a asigurat ca în termeni prompti să fie efectuate toate măsurile relevante stabilirii adevărului. Lipsa acțiunilor de urmărire penală cu participarea învinuitului o perioadă atât de mare (peste 3 luni) reprezintă o atitudine nescuzabilă a procurorului Vasile Golban față de un dosar penal în care figura o persoană arestată, iar explicația acestuia că era în așteptarea rezultatelor investigațiilor financiare paralele nu poate fi reținută ca plauzibilă. ... constatăm că procurorul Vasile Golban și-a îndeplinit necorespunzător toate aceste atribuții, care îi reveneau conform legii, a manifestat lipsă accentuată de interes pentru desfășurarea în termen rezonabil a urmăririi penale, a lăsat urmărirea penală să evolueze lent, considerând eronat că necesitatea de a aștepta rezultatele investigațiilor financiare paralele este în măsură să justifice o asemenea conduită procesuală. În rezultat, lipsa unui rol pro-activ al procurorului Vasile Golban, a determinat afectarea neproportională a drepturilor și libertăților cet.N.Gurgurov, care fiind o persoană vârstnică, a fost lipsit de libertate un termen îndelungat, iar o perioadă impunătoare detenția acestuia a durat pe fundalul unei strategii mai puțin active a urmăririi penale. Este important să reținem că, potrivit competențelor Consiliul Superior al Procurorilor nu verifică legalitatea aplicării arestării preventive, însă în acest caz este criticabil faptul că procurorul Vasile Golban, deși trebuia să manifeste responsabilitate de înalt nivel față de drepturile unei persoane deținute în arest preventiv, a optat pentru tactica de a fi în așteptarea rezultatelor altor investigații. Trebuie menționat că este total eronat raționamentul Colegiului de disciplină și etică potrivit căruia procurorul Vasile Golban nu poate fi sancționat disciplinar deoarece legalitatea arestării preventive în privința cet.N.Gurgurov a fost verificată de instanța de judecată, deoarece nu acest aspect este pus în discuție în prezenta speță. Procedura disciplinară, în această parte, vizează conduita procesuală pasivă a procurorului Vasile Golban în raport cu faptul că pe dosar învinuitul N.Gurgurov se afla în detenție și procedurile urmau să se desfășoare în termen prompt, dar nu pur și simplu să se aștepte rezultatele investigațiilor financiare paralele, situație care nu corespunde îndeplinirii corecte a atribuțiilor de serviciu de către un procuror... Evaluând circumstanțele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că felul în care a acționat procurorul Vasile Golban depășește limitele admisibile ale unor inconsecvențe

tehnice sau organizatorice, care pot interveni în contextul efectuării acțiunilor procesuale cu participarea mai multor părți și se constituie deja ca un comportament profesional necorespunzător atribuțiilor de serviciu... Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că modul în care a acționat procurorul Vasile Golban a fost inconsistent și irelevant, iar o asemenea atitudine viciată față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu nu coroborează cu standardele profesionale ale procurorilor. Respectiv, evaluând fiecare situație de fapt dedusă în concret examinării, Consiliul Superior al Procurorilor, bazându-se pe rolul constituțional atribuit, ține cont și de proporționalitatea sancționării comportamentului procurorilor, pe de o parte, și garanțiile independenței acestora, în raport cu circumstanțele individuale ale fiecărei spețe, atunci când sunt puse în discuție aspecte ce țin de aplicarea de către aceștia a normelor de drept material sau procesual în proceduri concrete. Sub aspectul laturii obiective, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că circumstanțele descrise și analizate în raport cu prevederile impuse de lege confirmă că procurorul Vasile Golban și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu în contextul derulării urmăririi penale pe dosarul nr.2019670035/2016928178, desconsiderând într-o manieră inacceptabilă rolul atribuit de lege procurorului la efectuarea urmăririi penale. ... Din perspectiva laturii subiective se reține că vinovăția procurorului Vasile Golban a fost dovedită în cadrul procedurii disciplinare efectuate și rezultă expres din conduita eronată pe care acesta a manifestat-o la gestionarea dosarului în cauză. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea intelectuală și volitivă a numitului procuror față de acțiunile sale reprezintă neglijență de un înalt grad prejudiciabil, dat fiind faptul că ținea de obligația sa directă să prevadă consecințele acțiunilor sale (cet.N.Gurgurov a stat în arest preventiv mai mult de 3 luni fără să fie efectuate acțiuni procesuale cu participarea lui, iar ulterior acesta a fost scos de sub urmărire penală și cauza penală a fost clasată). În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că faptele procurorului Vasile Golban, așa cum au fost expuse supra, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pentru abaterea disciplinară de referință, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație împrejurările particulare descrise, gravitatea conduitei procurorului Vasile Golban în contextul conducerii urmăririi penale pe dosarul vizat astfel după cum a fost reținută în sarcina sa, forma de vinovăție, precum și urmările produse. De asemenea, la individualizarea sancțiunii disciplinare nu poate fi omis faptul că pe dosar s-a dispus scoaterea cet.N.Gurgurov de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale, după ce aceasta a fost transmisă în gestiunea altui procuror. Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor stabilește că pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, abatere prevăzută de art.38 lit.a) din

Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, proporțional cu gradul prejudiciabil al celor săvârșite, se impune aplicarea față de procurorul Vasile Golban, a sancțiunii disciplinare - avertisment, prevăzută de art.39 alin.(l) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

-abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - încălcarea gravă a legii. *(la sesizarea depusă de către Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, după verificarea materialelor cauzei penale nr.2018790085) ... Consiliul Superior al Procurorilor nu este de acord cu modul de analiză segmentară utilizat de Colegiul de disciplină și etică la evaluarea acestui caz, care viciază substanța și imparțialitatea concluziilor formulate în hotărârea contestată, fiind omise aspecte importante din conduita procesuală a procurorului Vasile Golban, fără să existe explicații plauzibile pentru o asemenea abordare. În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, pe caz, concluziile formulate în sesizarea depusă de către Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, precum și constatările Inspecției procurorilor și-au găsit confirmare în cadrul examinării procedurii disciplinare în ședință, în baza dovezilor ce au fost prezentate.... Consiliul Superior al Procurorilor a analizat conduita procesuală a procurorului Vasile Golban, pe care acesta a manifestat-o în contextul conducerii urmăririi penale pe dosarul nr.2018790085, fiind identificate mai multe omisiuni și încălcări de lege, care nu sunt corespunzătoare standardelor de activitate ale procurorilor. Considerăm că este inexplicabil și total necorespunzător faptul că procurorul Vasile Golban, după ce i-a fost atribuită această investigație, a agreat opinia incorectă și tendențioasă a organului de urmărire penală și nu a orientat analiza cazului spre încadrarea juridico-penală corectă. Consiliul Superior al Procurorilor reține inclusiv și constatările făcute în sesizare de către procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, expuse supra referitoare la raportarea incorectă de către procurorul Vasile Golban a circumstanțelor expuse în ordonanța de pornire a urmăririi penale la prevederile art.26 și art.285 alin.(l) din Codul penal. .. Din perspectiva regulii generale, cerințele art.26 din Codul penal, invocat la pornirea urmăririi penale pe dosarul nr.2018790085, prevăd că acțiunile infracționale nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, ceea ce înseamnă că au intervenit factori care au dus la curmarea lor, însă asemenea confirmări organul de urmărire penală nu a adus, nefiind clar - care acțiuni anume nu și-au produs efectul și care au fost condițiile ce au intervenit. Consiliul Superior al Procurorilor consideră că aceste incertitudini logico-juridice afectează raționamentul pornirii urmăririi penale, iar invocarea în abstract a articolelor din Codul penal, denotă concluzia că în prestația profesională a procurorului responsabil de caz persistă carențe de cunoaștere a legii penale. Aceste concluzii se amplifică inclusiv și din considerentul*

că aprecierea concursului articolelor nominalizate din Codul penal prezintă aspecte dificile, deoarece organizarea dezordinilor în masă deja includ în sine elemente de pregătire, motiv din care aplicarea lor coroborată poate crea impresia unui observator terț că organul de urmărire penală/procurorul nu dețin suficiente cunoștințe, care să-i asigure adoptarea unor soluții corecte de încadrare. ... De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor nu poate să rețină explicația adusă de către procurorul Vasile Golban, precum că rapoartele depuse de către ofițerii de investigații nu puteau fi respinse deoarece erau depuse de angajații de poliție, care știau despre derularea urmăririi penale și erau în drept să efectueze măsuri speciale de investigații. Evident, nu punem la îndoială competențele stabilite de lege și nu putem desconsidera atribuțiile specializate ce revin diferitor subdiviziuni de poliție, însă există o ordine prestabilită, reglementată de cadrul normativ în vigoare, de dispunere, documentare și efectuare a măsurilor speciale de investigații, în afara căreia acțiunile efectuate sunt compromise de efectul nulității. Pe acest caz, ordinea prevăzută de lege a fost eludată, deoarece ofițerii de investigații, după cum s-a arătat mai sus, nu erau în drept să se implice în examinarea acestui caz, deoarece pentru realizarea în concret a competențelor ce le revin ei trebuie să fie antrenați prin acte de dispoziție adecvate, care să le delege sarcini de a se ocupa de o anumită investigație, dar nu să intervină aleatoriu, pe discreție personală, în procedura de efectuare a măsurilor speciale de investigații.

După cum a stabilit Consiliul Superior al Procurorilor, procurorul Vasile Golban a tolerat tacit o asemenea situație, nu a solicitat ca ofițerii de investigații să fie sau incluși în grupul de urmărire penală, sau să efectueze măsurile speciale de investigații în baza rezoluțiilor emise de superiorii lor. În pofida reglementărilor exprese ale legii, procurorul Vasile Golban a acceptat ca ofițerii de investigații să îi adreseze rapoartele cu informații nemijlocit lui și, astfel, a generat existența unor circuite instituționale paralele celor stabilite oficial, în care a decis asupra modului de soluționare deși nu avea nici un fel de competențe procesuale aferent ofițerilor de investigații S.Balan și V.Bordian pe acest caz. Pe cale de consecință, având în vedere aceste constatări, se apreciază că procurorul Vasile Golban a încălcat legea la conducerea urmăririi penale pe dosarul penal nr.2018790085, verificarea căruia a generat prezenta procedură disciplinară. Consiliul Superior al Procurorilor nu poate accepta justificarea adusă de către procurorul Vasile Golban precum că ofițerul V.Bordian nu putea fi inclus în grupul de urmărire penală deoarece nu a efectuat acțiuni de urmărire penală, pentru că poziția expusă demonstrează că procurorul vizat cunoaște insuficient prevederile legale sau le aplică eronat, ceea ce în orice caz, alterează acuratețea sa profesională la exercitarea atribuțiilor de serviciu. Pentru argumentare notăm că potrivit art.132¹ alin.(l) din Codul de procedură penală, activitatea specială de investigații reprezintă totalitatea de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și/sau secret efectuate de către

ofiterii de investigații în cadrul urmăririi penale numai în condițiile și în modul prevăzute de prezentul cod. Legea este clară, precisă și previzibilă cu referire la acest aspect, fiind arătat expres că măsurile speciale de investigații sunt acțiuni de urmărire penală și se efectuează doar în cadrul urmăririi penale, or, explicația procurorului Vasile Goban decade ex officio, nemaifiind necesare motivații privind atribuirea de competențe procesuale și ordinea dispunerii acestora în contextul unui dosar penal. Prin conduita sa procesuală, procurorul Vasile Golban a arătat într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă, care nu poate fi îndreptățită, că a desconsiderat atribuțiile de serviciu ce îi reveneau și a acționat total necorespunzător, deși era obligat să întreprindă toate măsurile necesare pentru a asigura caracterul legal al procedurilor efectuate pe dosarul în speță. În aceeași ordine de idei, pentru Consiliul Superior al Procurorilor rămâne inexplicabil că procurorul Vasile Golban nici nu a analizat conținutul rapoartelor depuse de ofiterii de investigații, care încă de la ziua pornirii urmăririi penale anunțau deja că s-au efectuat careva măsuri speciale de investigații și sunt necesare alte asemenea măsuri (V.I fila 180, 204, 231; V.II fila 241, 275; V.III fila 24, ' 58, 91, 125, 146, 165). După cum am menționat, măsurile speciale de investigații se efectuează în cadrul urmăririi penale numai în condițiile și în modul prevăzut de Codul de procedură penală, de aceea era inevitabil că procurorul Vasile Golban urma să verifice și să stabilească concret la care anume măsuri speciale de investigații deja efectuate se referă ofiterii de investigații, când au fost ele efectuate, cum au fost consemnate și documentate și prin ce metodă s-au preluat pentru prezenta cauză penală. Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că toate acestea procurorul Vasile Golban nu le-a întreprins, iar în realitate așa măsuri nici nu au existat, căci din informațiile oficiale rezultă că nici măcar nu s-au demarat dosare speciale în temeiul Legii nr.59/2012 privind activitatea specială de investigații (de exemplu pentru măsuri pe care ofiterii de investigații le pot face cu autorizarea conducătorului subdiviziunii specializate), ceea ce înseamnă că informațiile incluse în acele rapoarte nu corespundeau realității. Astfel, dacă la originea procesului de analiză de către un procuror a necesității, relevanței și utilității unei măsuri speciale de investigații se află informații incorecte și neadevărate, pe care dânsul nici nu le-a verificat, atunci este clar că se compromite substanțial legalitatea întregii proceduri, iar poziția procurorului în acest algoritm de punere în aplicare a legii trebuie să fie exigentă și echitabilă, criterii și cerințe pe care procurorul Vasile Golban nu le-a aplicat în speța dată. În acest context, Consiliul Superior al Procurorilor nu este de acord cu poziția expusă, pe caz, de Colegiul de disciplină și etică, care a concluzionat că acțiunile procurorului Vasile Golban, legate de solicitarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, nu pot fi apreciate ca elemente ale unei abateri disciplinare, deoarece toate demersurile aferente depuse au fost autorizate de către judecătorii de instrucție, fiind

considerate legale, or, o altă apreciere a situației nu este posibilă. Evident, Consiliul Superior al Procurorilor nu pune în discuție că măsurile speciale efectuate pe acest dosar penal au parcurs etapele necesare de autorizare și, bazându-se pe competențele atribuite, nu se pronunță asupra fondului sau, eventual, raționamentului juridic ce a determinat adoptarea acestor decizii procesuale. Totuși, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor, abordarea Colegiului de disciplină și etică a fost una strict formală, cu evaluarea segmentară a procedurii disciplinare și a situației deduse spre analiză, generând astfel și expuneri superficiale, circumstanțe care alterează iremediabil soluția adoptată în privința procurorului Vasile Golban și viciază concluziile de conținut din hotărâre. Având în vedere aceste considerente, Consiliul Superior al Procurorilor ajunge la concluzia că nu se justifică menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică, care urmează a fi casată, pentru a asigura o justă soluționare a procedurii disciplinare de referință. Reținem, în acest sens, că situația juridică privitoare la dispunerea măsurilor speciale de investigații nu poate fi privită în sens îngust și nu se rezumă doar la depunerea/examinarea demersului de autorizare, iar când se analizează conduita procesuală a procurorului raportată la o asemenea procedură, este absolut necesar ca, într-un mod complex, să fie luate în considerație toate circumstanțele ce au stat la baza deciziei sale de a se adresa judecătorului de instrucție cu o astfel de solicitare. Loialitatea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu reprezintă, de principiu, un element al legalității, ceea ce înseamnă că analiza modului în care a acționat un procuror nu se rezumă doar la criterii pur formale, dar ține să evalueze și complexitatea situației pe care acesta o investiga în cadrul cauzei penale, fiind obligat să o aprecieze conform standardelor prevăzute de lege. ...Analizând sistemic cadrul normativ aferent realizării măsurilor speciale de investigații, concluzionăm că, din perspectiva obligațiilor pozitive conexe ce însoțesc procedurile de efectuare a acestor măsuri, procurorul Vasile Golban nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu, deoarece dânsul neîntemeiat a făcut aprecieri că doar obținerea autorizării judecătorești este suficientă pentru a asigura respectarea tuturor garanțiilor pentru persoanele vizate. Consiliul Superior al Procurorilor a stabilit, în cadrul examinărilor din ședință, că procurorul Vasile Golban a procedat total necorespunzător atunci când a analizat relevanța temeinică solicitării/prelungirii interceptărilor convorbirilor telefonice, precum și în contextul gestionării acestor măsuri. Astfel, din actele și materialele procedurii disciplinare, rezultă că procurorul Vasile Golban nu a depus nici un efort și nu a analizat situația pe care o investiga în lumina coordonatelor dreptului la liberă exprimare a persoanelor, consacrat prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, cât și la nivel constituțional, dar în mod tendențios a acceptat și a încurajat evoluția, timp îndelungat, a investigațiilor procesual-penale pe conținutul a câteva mesaje de protest, plasate pe o rețea de

socializare. Pentru Consiliul Superior al Procurorilor este inacceptabil și nejustificat faptul că pe acest dosar penal nu s-au întreprins măsurile necesare pentru identificarea utilizatorilor ce au plasat acele mesaje de protest, care, în opinia organului de urmărire penală, validată de către procurorul Vasile Golban, au stat la baza bănuielii rezonabile că a fost comisă o infracțiune. Este evident, că acesta urma să fie punctul de plecare pentru verificările ce se impuneau, iar efectuarea lor nu genera dificultăți și era disponibilă din perspectiva tehnologiilor informaționale, însă procurorul Vasile Golban nu a prezentat o explicație convingătoare pentru această omisiune, fapt care demonstrează că a gestionat defectuos investigațiile. Mai mult de atât, deși nu a efectuat aceste verificări și nu a orientat organul de urmărire penală spre întreprinderea măsurilor care să ofere răspuns la necesitatea stabilirii identității mesajelor de protest de pe "facebook", precum și nu a analizat corect faptul că pe parcursul unei perioade îndelungate interceptările efectuate nu ofereau careva rezultate pertinente, totuși într-un mod tendențios și total necorespunzător atribuțiilor de serviciu, procurorul Vasile Golban a continuat procedurile referitoare la măsurile speciale de investigații, înțelegând că prin așa comportament sunt diluate și obstructionate temeiurile de fapt și de drept ce au fundamentat ingerința în dreptul la viață privată al persoanelor vizate. În aceeași ordine de idei, Consiliul Superior al Procurorilor nu poate accepta rolul pasiv al procurorului Vasile Golban exprimat în acest dosar penal, ținând cont de faptul că dânsul și-a redus contribuția doar la o prestație decorativă și tehnică, de prezentare la judecătorul de instrucție a rapoartelor depuse de către ofițerii de investigații, fără să analizeze conținutul acestora și fără să le raporteze la circumstanțele particulare ale cazului aflat în examinare. Pe această dimensiune reținem, că pornirea urmăririi penale pe dosarul nr.2018790085 a fost fundamentată pe mesajele de protest plasate la 03.05.2018 la știrea canalului de televiziune "BTV" referitoare la "problema neevacuării gunoiului din mun.Bălți de către serviciile de salubritate", din conținutul cărora precum că puteau fi deduse îndemnuri la dezordini în masă. Vom nota că ordonanța vizată de pornire a urmăririi penale a fost emisă la 29.05.2018, iar din informațiile publice disponibile rezultă clar că în perioada imediat următoare nemijlocit problema vizată de salubritate a fost soluționată, ceea ce a generat epuizarea conflictului, rămânând neclar care era substratul factologic al demersurilor depuse de către procurorul Vasile Golban pentru aplicarea/prelungirea interceptărilor telefonice în lunile octombrie - decembrie 2018, deoarece dânsul consemna generic că persoanele vor "primi sau transmite date relevante și importante pentru cauza penală" (Vol.I fila 94, 151, 162, 173; V.II fila 4, 8, 21, 25, 40, 44, 61, 80, 93, 97), în situația când de facto nici nu mai exista conflictul în speță. De asemenea, din actele prezentate de către ofițerii de investigații privitoare la solicitarea/prelungirea interceptărilor telefonice, rezultă

clar că persoanele vizate de aceste măsuri speciale aveau domiciliile în raionul Edineț sau în raionul Briceni (Voi I fila 90, 97, 103,106), ceea ce goleşte de conţinut legătura de cauzalitate între problema neevacuării gunoiului din mun.Bălți, faptele investigate și aceste persoane. În pofida existenței acestor circumstanțe evidente, procurorul Vasile Golban a acceptat în mod pasiv poziția ofițerilor de investigații, nu a reacționat la aceste neconsecvențe incontestabile, dar a preluat informațiile și fără a le supune analizei, le-a inserat în demersurile sale către instanța de judecată, folosindu-le repetitiv doar ca și constatări declarative. Dat fiind faptul că fiecare procedură de interceptare a fost examinată ca speță separată, întreg tabloul investigațiilor pe cauza penală nici nu era disponibil instanței de judecată, asigurând orientarea judecătorului de instrucție spre o analiză incompletă a necesității și utilității măsurilor speciale de investigații și creând cadrul necesar ca, din perspectiva unei viziuni înguste să rezulte o aparentă respectare a cadrului normativ. Sarcina analizei depline a rezultatelor măsurilor întreprinse pe dosar revenea procurorului Vasile Golban, care însă a susținut și a asigurat continuitatea realizării interceptării convorbirilor telefonice ale persoanelor, fără să existe o justificare plauzibilă în acest sens, încălcând prescripțiile legii care îl obligau să garanteze respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor (în speță - dreptul la viață privată). În aceste condiții, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație că analiza cazului efectuată de către procurorul Vasile Golban a fost una segmentată, lipsită de conținut și superficială, dânsul nu a ținut cont de circumstanțele stabilite, deși potrivit obligațiilor funcționale urma să actualizeze în permanență progresele investigațiilor efectuate și să decidă, în baza substratului factologic și a probelor administrate dacă sunt necesare asemenea măsuri. În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, modul în care procurorul Vasile Golban s-a raportat la îndeplinirea atribuțiilor sale funcționale viciază câmpul de legalitate în care au fost autorizate/prelungite măsurile speciale de investigații pe acest dosar penal în perioada august-decembrie 2018, precum și geneza factologică a acestora deoarece dânsul a consimțit informații fără relevanță pentru dosarul penal vizat și nu a analizat situația sub aspectul realităților constatate (nu mai exista deja problema neevacuării gunoiului), dar prin folosirea frazelor generale artificial a menținut atât aparența că pericolul social persistă, cât și necesitatea de continuare a interceptărilor. ... Astfel, pe dosarul penal nr.2018790085 au fost interceptate convorbirile telefonice ale unei minore, Codreanu Milena, cu vârsta de 15 ani, pentru care raționamentele invocate de către ofițerii de investigații și preluate de către procuror s-au referit la aceleași temeieri factologice abstracte ”va primi sau va transmite date relevante și importante pentru cauza penală” (V.II fila 110), situație care confirmă, suplimentar, că procurorul Vasile Golban nu a verificat informațiile ce îi erau prezentate. Raționamentul pentru această interceptare este

lipsit de substanță și nu are o explicație efectivă, ținând cont de faptul că pe caz se investigau acțiuni de dezordini în masă, iar atribuția la acestea a unei minore de 15 ani trebuie să fie validată prin justificări rezonabile, să se alinieze necesității de protejare prioritară a drepturilor minorei, dar nu să opereze cu formulări generice. Consiliul Superior al Procurorilor menționează că chiar dacă legea nu interzice efectuarea măsurilor speciale de investigații în privința minorilor, totuși procurorul de caz era obligat să analizeze cu multă prudență situația, să argumenteze convingător ingerința în dreptul la viață privată a unui copil și să asigure că sunt respectate toate exigențele ce decurg din interesul superior al acestuia. În pofida prescripțiilor normative enunțate, procurorul Vasile Golban a admis încălcări, ce se manifestă prin aceea că a acceptat docil informațiile prezentate de către ofițerii de investigații și nu a analizat fiecare situație în parte, deși urma să analizeze judicios necesitatea interceptării convorbirilor telefonice ale unei minore, despre care este greu de crezut că avea posibilitatea și capacitatea reală de a "transmite date relevante și importante" aferente unor dezordini în masă. După cum a analizat Consiliul Superior al Procurorilor în ședință, concluzia ce rezultă firesc consemnează că procurorul Vasile Golban, urmând practica sa vicioasă de a admite, fără analiză și de a da curs automat informațiilor prezentate de către polițiști, nici nu a sesizat faptul că una dintre măsurile speciale de investigații se referă la un minor, ceea ce este foarte grav și nu poate fi nicidecum justificat. Problema pe care o scoate în evidență Consiliul Superior al Procurorilor nu rezidă în însăși măsura specială de investigații, care de altfel a fost autorizată de judecătorul de instrucție, dar în modul de construire și fundamentare factologică a raționamentului prealabil depunerii în instanță, pentru a o prezenta/descrie ca fiind necesară, care, după cum am argumentat supra, a fost ilegal, a eludat aspecte normative fundamentale și, în fapt, nu au existat condițiile care să o genereze. Existența încheierilor judecătorești nu poate fi un argument în acest sens, pentru că întinderea efectului juridic al acestora acoperă doar procedura în sine și nu vizează conduita procesuală prealabilă (de analiză) a procurorului, deoarece, pe această dimensiune, examinarea în instanța de judecată are alt obiect de reglementare. Consiliul Superior al Procurorilor notează că trebuie făcută această distincție, or modul în care un procuror își elaborează raționamentele logico-juridice urmează să fie în strictă conformitate cu legea, să fie de o acuratețe profesională indiscutabilă și să se raporteze strict la circumstanțele concrete ale speței investigate, deoarece în caz contrar se obstrucționează întreg câmpul de legalitate al soluției adoptate sau, eventual, al acțiunilor procesuale/de investigație efectuate. De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor nu poate accepta formularea făcută de către procurorul Vasile Golban prin care a insistat că nu a încălcat termenul de 6 luni de permis de lege pentru efectuarea interceptărilor convorbirilor telefonice, invocând că "fiecare demers la prelungire se depunea cu

câteva zile înainte de termenul de expirare, în acest sens măsurile speciale de investigație au fost prelungite prin încheierile din 26.06.2018, 23.07.2018, 20.08.2018, 24.09.2018, 22.10.2018 și 20.11.2018, iar următorul termen se calcula de fiecare dată cu 30 zile de prelungire a măsurii speciale de investigație, astfel în fiecare lună acest termen se diminuea cu câteva zile și anume de la 2 la 4 zile, or anume acest fapt a stat la baza continuării efectuării măsurii speciale de investigație prin depunerea demersurilor în data de 20.11.2018 pentru prelungirea măsurii speciale de investigație”, explicație care este eronată și încalcă prescripțiile generale stabilite de lege. Respectiv, notăm că la acest compartiment norma legală este expresă, clară și previzibilă, consemnându-se în art.231 alin.(4) din Codul de procedură penală că termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni sau la sfârșitul zilei și lunii respective din ultimul an, iar dacă această zi cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acestei luni. Pe cale de consecință, caracterul imperativ al legii nu lasă loc de interpretări arbitrare, nu conține nici un fel de condiționalități, iar depunerea demersurilor în avans cu câteva zile nu are și, de jure, nu poate avea nici un impact asupra curgerii termenului și, desigur, nu poate modifica modul în care se aplică legea. În opinia Consiliului Superior al Procurorilor analiza privind curgerea în acest caz a termenelor, făcută de către procurorul Vasile Golban, este distorsionată și reprezintă un mod eronat de aplicare a legii, fiind improprie raționamentului logico-juridic obiectiv, eludându-se principii generale de drept, fapte care deviază grav de la îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. Deși legea prescrie expres cum se calculează termenul, iar respectarea acestuia trebuie să fie o garanție asigurată de către procuror pentru persoanele supuse măsurilor speciale de investigații, procurorul Vasile Golban a încălcat ilegal și nemotivat acest termen în cel puțin 11 cazuri pe acest dosar penal (V.I filele 69-76), situație care ține exclusiv de lipsa de responsabilitate a acestuia. Existența încheierilor judecătorești nu poate fi invocată pentru a argumenta aceste încălcări, deoarece instanței nu i-au fost descrise toate aceste aspecte și iar informația a fost prezentată segmentat, încălcându-se substanța dreptului la apărare a tuturor acestor persoane, care au fost supuse interceptărilor convorbirilor telefonice. Concomitent, în cadrul examinării cauzei disciplinare în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, din răspunsurile procurorului Vasile Golban s-a stabilit că dânsul nu a ascultat, măcar parțial, nici unul dintre discurile pe care au fost înregistrate convorbirile telefonice vizate în acest dosar penal, bazându-se de fiecare dată pe informațiile prezentate de către ofițerii de investigații. Considerăm că astfel procurorul Vasile Golban a diminuat fundamental rolul său de conducător al urmăririi penale, creând percepția că prezența procurorului este doar decorativă și formală, nefiind exercitat un control real asupra rezultatelor măsurilor speciale de investigații, deși fiecare dintre

acestea reprezentau o ingerință în dreptul la viață privată al persoanelor care au fost interceptate și procurorul avea obligația expresă să se asigure de nivelul adecvat al derulării acțiunilor de referință... Din punctul de vedere al Consiliului Superior al Procurorilor, este inacceptabilă preluarea mecanică de la ofițerii de poliție a informațiilor în asemenea circumstanțe, fără să existe nici o formă de verificare efectuată personal de către procuror, deoarece acesta nu este o verigă de corespondență între poliție și instanța de judecată, dar este obligat să exercite nemijlocit competențele ce i s-au acordat de lege, să le valorifice eficient și real, în aliniere cu principiile procesului echitabil. Este relevant să menționăm că potrivit standardelor stabilite de Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni ”pentru acceptarea rezultatelor unei anchete, într-o societate democratică este esențial ca principiile necesității și proporționalității să fie respectate cu scrupulozitate atunci când se aplică mijloace de reținere și, mai ales, când se aplică tehnici speciale de anchetare, oferind în același timp parchetului toate instrumentele pentru găsirea probelor relevante pentru ancheta penală sau ancheta administrativă referitoare la persoane juridice. Odată ce măsura este dispusă de către o instanță, este de competența ministerului public/serviciului de urmărire penală, în cazul în care conduce ancheta, să examineze amănunțit și permanent în orice etapă a procedurii, dacă încă este necesară continuarea măsurii”, constatare fermă care indică expres că rolul procurorului într-o procedură penală este definitiv, el fiind văzut ca un garant al respectării drepturilor persoanei. După cum am constatat, procurorul Vasile Golban a încălcat toate aceste obligații, a creat impresia că nu îl interesa cu adevărat cum se derulează măsurile speciale de investigații, că nu era preocupat ca drepturile persoanelor vizate să fie respectate, acționând contrar legii. Pe parcursul examinării cauzei disciplinare în ședința Consiliului Superior al Procurorilor a fost identificată încă o omisiune gravă, ce nu poate avea justificare, ce validează concluzia privind vinovăția procurorului Vasile Golban pentru acuzațiile disciplinare ce i-au fost aduse. Astfel, după cum rezultă din materialele și lucrările cauzei disciplinare, la data de 13.12.2018, procurorul Vasile Golban a semnat cel puțin 17 ordonanțe privind încetarea măsurii speciale de investigații (V.I filele 155, 166; V.II, filele 12, 31, 48, 64, 84, 101, 118, 135, 153, 171, 187, 211, 238; V.III filele 192, 198), iar conținutul acestora reprezintă o gravă încălcare a prevederilor legii. Analizând textele părții constatatoare a ordonanțelor deducem că toate 17 ordonanțe au fost întocmite prin folosirea opțiunii copy-paste a calculatorului și conțin, prin indigo prima frază ”Prin prezentul aduc la cunoștința Dumneavoastră că, la data de 29.05.2018 de către SUP a IP a DEUP CE a DGUP a IGP a fost pornită urmărirea penală în”, care în mod cert arată că ordonanțele nu au fost redactate de către procurorul Vasile Golban și că acesta le-a semnat fără ca să le citească. Fraza de referință, nefinisată și cu greșeli gramaticale, arată că ordonanțele au fost aduse la pachet procurorului Vasile Golban de către ofițerii

de poliție, iar acesta le-a semnat conferindu-le forța de act juridic, fără să le analizeze și fără, cel puțin, să le lectureze, fapt care prezintă îngrijorări puternice cu privire la modul în care dânsul se raportează la standardele prestației profesionale. ... Condiția motivării calitative a deciziilor adoptate de către procurori este susținută ferm de către mecanismele europene, menționându-se în acest sens că "Raționamentul și analiza clară sunt cerințe fundamentale ale activității procurorilor. Aceștia trebuie să analizeze exhaustiv toate probele relevante și să examineze aspecte factuale și de altă natură constatate cu ocazia investigației și de către părți. Toate deciziile sau acțiunile procurorilor trebuie să reflecte astfel de probe relevante, să fie în conformitate cu legea și cu liniile directe generale existente în domeniu. Deciziile și acțiunile procurorilor trebuie să fie justificate într-un mod consecvent, clar, lipsit de ambiguitate și non-contradictoriu", concept care urmează să fie transpus obligatoriu în prestația profesională a fiecărui procuror. Adicional, vom nota că prin acțiunile procurorului Vasile Golban, au fost compromise inclusiv și drepturile persoanelor vizate de măsurile speciale de interceptare a convorbirilor telefonice, de a fi informate despre efectuarea acestora și de a cunoaște că autoritățile statului au intervenit, în acest fel, în viața lor privată. ... Pe cale de consecință, în această speță, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Vasile Golban prin conduita sa procesuală, manifestată la conducerea urmăririi penale pe dosarul penal nr.2018790085 a încălcat grav legea și, concomitent, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu. După cum s-a stabilit, comportamentul său a fost contrar obligațiilor stabilite de normele penale, procesual penale și etice, dânsul acționând în lipsa loialității adecvate, care trebuie să caracterizeze soluțiile pe care le dispune un procuror în legătură cu autorizarea măsurilor speciale de investigații... Această situație este, fără nici o îndoială, rezultatul direct al conduitei reprobabile a procurorului Vasile Golban, care a desconsiderat într-o manieră insolentă statutul de procuror, responsabilitățile ce revin acestuia atât prin prescripțiile legii, cât și prin normele deontologice. ...bazându-se pe probatoriul administrat și examinat în contextul prezentei proceduri disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că faptele descrise în această parte, comise de către procurorul Vasile Golban constituie îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcare gravă a legii, adică abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, dat fiind faptul că a încălcat serios și nescuzabil prevederile următoarelor acte normative - art.6 alin.(3) lit.a), c), d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; art.1 alin.(2), art.19 alin.(3), art.20, art.52, 132¹⁹, art.254, art.287¹ din Codul de procedură penală; art.6 alin.(1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; pct.6.1.1 și pct.6.1.4 din Codul de etică al procurorilor, adoptat prin Hotărârea Adunării Generale nr.4 din 27 mai

2016. Astfel, drept obiect al acestei abateri disciplinare sunt valorile protejate de lege în contextul stabilirii drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor și a cerințelor privind desfășurarea urmăririi penale, precum și valorile coordonatelor statutului de procuror - disciplina executorie, respectarea strictă a prevederilor legii, diligența și rolul proactiv la efectuarea investigațiilor procesual-penale și prestigiul profesiei, pe care procurorul Vasile Golban le-a desconsiderat într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă. Sub aspectul laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor reține că procurorul Vasile Golban, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanța atribuțiilor ce îi reveneau în cadrul exercitării funcției, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu și a încălcat grav legea în contextul exercitării atribuțiilor de conducere a urmăririi penale pe dosarul penal nr.2018790085, prin încălcarea obligațiilor ce îi reveneau la autorizarea măsurilor speciale de investigații astfel după cum a fost demonstrat supra, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale. Latura subiectivă, constatată în prezentul caz disciplinar, se deduce din modul în care numitul procuror și-a gestionat activitatea sa și din manifestarea inadecvată față de aplicarea prevederilor legale, care arată că dânsul, în virtutea funcției deținute, a prevăzut rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor. Faptele disciplinare, astfel după cum au fost descrise, perpetuate într-o practică vicioasă au generat consecințe grave, prin încălcarea drepturilor procesuale ale părților din dosarul în speță, creându-se premisele încălcării cerinței derulării procedurilor penale într-un termen rezonabil în sensul art.6 și art.8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încălcarea principiilor efectuării urmăririi penale, precum și prin afectarea prestigiului profesiei și încrederii publicului în probitatea funcției de procuror. La individualizarea sancțiunii, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație circumstanțele, gradul prejudiciabil, precum și consecințele abaterii disciplinare săvârșite de către procurorul Vasile Golban, care nu a ținut cont de faptul că și-a asumat prin jurământ să asigure respectarea strictă a legii, cu toate sacrificiile și provocările inerente statutului profesional. Ținând cont de toate aceste circumstanțe, de gravitatea încălcării de lege astfel cum a fost reținută în sarcina procurorului Vasile Golban, vinovăția acestuia, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că atitudinea cinică și dezinteresul față de scopul legii procesul-penale, cu care numitul procuror a săvârșit abaterea disciplinară, generează concluzia că se impune aplicarea în privința lui a sancțiunii disciplinare prevăzute de art.39 alin.(1) lit.b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - mustrare. Totodată, ținând cont de faptul că în prezenta procedură disciplinară procurorul Vasile

Golban este vinovat de săvârșirea a două abateri disciplinare, aplicându-se sancțiune pentru fiecare abatere disciplinară în parte, se stabilește definitiv sancțiunea pentru concurs de abateri disciplinare prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă - mustrare...”

Avînd la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru admiterea acțiunii în contestare: ilegalitatea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 și vătămarea drepturilor revendicate de reclamantul, Golban Vasile prin această hotărîre din următoarele motive.

Conform prevederilor art.125¹ din Constituția R.Moldova, *(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. (2) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă. (3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.*

Potrivit art.70 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Consiliul Superior al Procurorilor examinează contestațiile împotriva hotărîrilor luate de colegiile sale.*

În conformitate cu art.77 alin.(6) și (7) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Hotărîrile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.*

Conform art.82 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor funcționează: a) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor; b) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor; c) Colegiul de disciplină și etică.*

Art.89 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *prevede competențele Colegiului de disciplină și etică și anume are următoarele atribuții: a) examinează cauzele disciplinare inițiate împotriva procurorilor, primite de la Inspekția procurorilor, și aplică, după caz, sancțiuni disciplinare; b) adoptă recomandări privind prevenirea abaterilor disciplinare în cadrul Procuraturii și respectarea eticii procurorilor.*

Potrivit art. 85 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *hotărârile colegiilor se emit în scris, sînt motivate, se semnează de către toți membrii colegiului prezenți la ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii lor, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile privind evaluarea procurorilor nu se publică, însă rezultatele evaluării sînt date publicității. Hotărârile sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice. (2) Hotărârile colegiilor se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor aleși ai colegiului, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede o altă modalitate de adoptare a hotărârilor. (3) Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărîrea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.*

În conformitate cu art.86 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegii se examinează în cel mult o lună de la data înregistrării acestora la Consiliul Superior al Procurorilor. În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: a) menținerea hotărîrii contestate; b) casarea hotărîrii contestate și adoptarea unei noi hotărîri prin care se soluționează cauza.*

Cu referire la argumentul reclamantului că, procedura disciplinare a fost pornită cu încălcarea normelor legale și anume că, procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale nu avea competența de a sesiza Inspekția Procurorilor este neîntemeiat. Or, art.124 din Constituția R.Moldova, explică că, *(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților se intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege. (2) Atribuțiile Procuraturii sunt exercitate de procurori. (3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.*

La fel, la acest aspect se rețin și constatările Curții Constituționale în decizia nr.30 din 29.03.2018, în care s-a menționat [... *Curtea constată că textul articolului 124 din Constituție nu conține prevederi exprese cu privire la independența procesuală a procurorului sau cu privire la posibilitatea exercitării controlului ierarhic de către procurorii ierarhic superiori. Norma constituțională indică, în această privință, că “[c]ompetențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege”. Astfel, Curtea observă că art.3 alin.(4), intitulat “Principiile de organizare și de activitate ale Procuraturii și procurorului”, din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură conține prevederi exprese referitoare la independența procesuală a procurorului.*

Acest articol stabilește faptul că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează....].

Iar, potrivit art.3 alin.(4), (5) și (6) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale. Procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică al procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

În conformitate cu prevederile art.29 al Codului administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conform prevederilor art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art.53 alin.(1), (2) din Codul administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative, iar art.57 alin.(1) al aceluiași act normativ,

stabilește că, *activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.*

În conformitate cu art.12 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Procurorul General și adjuncții acestuia, conform competențelor stabilite, sînt conducători ai Procuraturii. Șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale organizează și coordonează activitatea subdiviziunilor pe care le conduc conform competențelor stabilite. Procurorul-șef al procuraturii specializate sau al celei teritoriale organizează și coordonează activitatea procuraturii pe care o conduce. Regulile detaliate cu privire la ierarhia administrativă în cadrul Procuraturii sînt stabilite de Regulamentul Procuraturii.*

Potrivit art.43 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5); d) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate; e) Ministerul Justiției, la notificarea Agentului guvernamental, în cazul în care se solicită constatarea abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit.e¹) cu privire la acțiunile sau inacțiunile procurorului care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art.2007 alin.(1) lit.c) din Codul civil al Republicii Moldova nr.1107/2002.*

Prevederi similare privind subiecții depunerii sesizării, prevede și Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin ordinul Procurorului General - interimar nr.19/35 din 29 iulie 2016 și Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016.

Potrivit pct.2.1 și pct.2.2 al Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-240/16 din 29.09.2016, *sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; e) Procurorul General; f) procurorii-șefi; g) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate. Subiecții prevăzuți la pct.2.1 pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau din alte surse de informare.*

Astfel, reieșind din normele legale menționate supra, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că, în mod legal, la data de 04 octombrie

2019, *Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian*, a înaintat către Consiliul Superior al Procurorilor sesizarea cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorul Golban Vasile, în cadrul cauzei penale nr.2018790085.

În acest sens Completul de judecată reține că, potrivit tit-lui I, cap. III pct.5 al Regulamentului Procuraturii, aprobat de Procurorul General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, *în limitele atribuțiilor stabilite de Procurorul General, șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale organizează și coordonează activitatea subdiviziunilor pe care le conduc conform competențelor stabilite, emit documente de dispoziție și organizatorice, care reglementează chestiunile ce vizează organizarea și activitatea subdiviziunii pe care o conduc.*

Pct.11 al cap. III, titlul I al Regulamentului menționat supra, *procurorii, funcționarii publici, precum și funcționarii publici cu statut special, specialiștii și personalul tehnic din cadrul subdiviziunilor Procuraturii Generale se subordonează ierarhic conducătorului subdiviziunii respective care organizează, coordonează, controlează și răspunde de activitatea acestora.*

Pct.3 al cap. I, titlul II al Regulamentului menționat supra, *Direcțiile și secțiile din cadrul Procuraturii Generale sunt organizate ierarhic. Personalul din cadrul acestora este subordonat procurorului-șef al direcției sau secției. Procurorul-șef secție este subordonat procurorului-șef direcție din care face parte sau, după caz, direct Procurorului General.*

Potrivit titlului II, capitolul V secțiunea 1 lit.a) al Regulamentului menționat supra, *în cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică funcționează - Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale.*

Conform titlului II, capitolul V secțiunea 2 pct.3) al Regulamentului menționat supra, *Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică are următoarele atribuții:* a) *organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea personalului din cadrul Direcției, luînd sau, după caz, propunînd Procurorului General și/sau Adjuncților Procurorului General măsurile care se impun pentru desfășurarea corespunzătoare a acesteia;* b) *repartizează spre soluționare, analiză, verificare cauzele penale, adresările înregistrate în Direcție direct procurorilor sau, după caz, prin procurorii-șefi ai secțiilor. Cauzele penale, adresările și celelalte lucrări sunt repartizate procurorilor pe baza următoarelor criterii obiective: specializarea, aptitudinile, experiența, numărul de cauze, adresări și gradul lor de complexitate, specificul fiecărui caz în parte, cazurile de incompatibilitate și conflict de interese, în măsura în care sunt cunoscute, precum și alte circumstanțe;* c) *stabilește atribuțiile administrative și procesuale delegate procurorilor-șefi ai secțiilor din cadrul Direcției;* d) *analizează legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate sau propuse de procurorii secțiilor;* e) *organizează participarea procurorilor la judecarea*

adresărilor, cauzelor penale în instanțele de judecată în legătură cu activitatea secțiilor; f) analizează cazurile de aplicare neuniformă a legislației penale și procesual-penale în practica procurorilor și a instanțelor de judecată, intervine în vederea unificării practicii precum și informează Procurorul General în vederea declarării, după caz, a recursului în interesul legii; g) coordonează întocmirea analizei activității de urmărire penală desfășurate de procuraturi pe domeniile de activitate a secțiilor; h) analizează adresările parvenite în legătură cu activitatea de urmărire penală și propune măsuri de soluționare a lor sau le soluționează, în condițiile legii; i) elaborează semestrial programul de activitate al Direcției, asigură și urmărește realizarea integrală a obiectivelor și a activităților/acțiunilor în termenele stabilite; j) exercită alte atribuții prevăzute de lege și regulamente sau dispuse de conducerea Procuraturii Generale.

Pct.4 al aceluiași titlu și capitol din Regulamentul Procuraturii, aprobat de Procurorul General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, Procurorul-șef secție din cadrul Direcției are următoarele atribuții: a) organizează, conduce, controlează și răspunde de îndeplinirea atribuțiilor administrative și procesuale repartizate secției ce o conduce și cele delegate de procurorul-șef Direcție; b) soluționează, analizează, verifică cauzele penale, adresările, alte lucrări înregistrate, repartizate de procurorul-șef Direcție și de conducerea Procuraturii Generale; c) repartizează spre soluționare, analiză, verificare cauzele penale, adresările, alte lucrări înregistrate în secție personalului și verifică executarea lor conformă și în termen; d) procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul urmăririi penale exercită atribuțiile procurorului-șef Direcție în absența acestuia, iar în absența primului, atribuțiile sunt exercitate de către un alt procuror-șef secție din cadrul Direcției, în temeiul ordinului Procurorului General; e) exercită alte atribuții prevăzute de lege și regulamente sau dispuse de procurorul-șef Direcție, ori de conducerea Procuraturii Generale.

Conform titlului II, capitolul V secțiunea 3 pct.2) al Regulamentului menționat supra, Procurorii din cadrul subdiviziunii (Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale) au următoarele atribuții: a) analizează plîngerile formulate împotriva măsurilor dispuse și a actelor de urmărire penală efectuate de procurorii-șefi direcții și secții, precum și plîngerile formulate împotriva măsurilor dispuse și a actelor de urmărire penală efectuate de procurorii-șefi ai procuraturilor specializate ori a soluțiilor dispuse de către aceștia, supuse controlului ierarhic de către Procurorul General, și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; b) analizează conflictele de competență apărute între procurori și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; c) analizează cererile de trimitere a unei cauze penale de la o procuratură la alta egală în grad (de același nivel) și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; d) analizează cererile privind abținerea și recuzarea procurorilor-șefi, aflate în

competența Procurorului General, și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; e) efectuează activități de coordonare și control la procuraturi și propun măsuri de înlăturare a deficiențelor constatate, inclusiv sesizarea **Inspecției procurorilor**; f) centralizează și analizează datele și informațiile rezultate în urma acțiunilor de coordonare și control; g) acumulează informații și analizează starea de fapt a activității de exercitare și conducere a urmăririi penale, efectuată de subdiviziunile teritoriale și specializate ale organelor de urmărire penală, procuraturile teritoriale și specializate; h) contribuie la unificarea practicii penale, la aplicarea corectă și uniformă a legislației procesual-penale și penale; i) pune în sarcina procurorilor teritoriali și specializați studierea și generalizarea problemelor ce țin de practica urmăririi penale, elaborarea măsurilor în vederea lichidării lacunelor și deficiențelor, precum și perfecționarea procesului de exercitare și conducere a urmăririi penale ;j) elaborează lucrări de analiză vizînd aspecte de ordin tehnic, tactic și metodologic privind folosirea de către procurori a mijloacelor criminalistice; k) asigură difuzarea către procuraturi, în scopul documentării, a lucrărilor elaborate pe plan intern și în străinătate cu privire la metodele și mijloacele tehnice, a regulilor și procedeele tactice criminalistice necesare descoperirii, cercetării și prevenirii diferitelor categorii de infracțiuni; l) inițiază sau, după caz, sesizează autoritatea competentă cu privire la inițierea procedurii disciplinare pentru încălcările de lege, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor în cadrul procedurilor penale de către ofițerii de urmărire penală, lucrătorii organelor de constatare, lucrătorii organelor care exercită activitatea specială de investigații, precum și de către alte persoane; m) îndeplinesc alte atribuții prevăzute de legi și regulamente sau stabilite prin dispoziția procurorului ierarhic superior.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, prin prisma cadrului legal relatat, Completul judiciar constată că, Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale are competențe privind sesizarea Inspecției Procurorilor cu privire la abaterile disciplinare comise de procuror, la caz – procurorul Golban Vasile care activa în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, or potrivit normelor legale este în drept să sesizeze **Inspeția Procurorilor** - orice persoană interesată; membrii Consiliului Superior al Procurorilor; membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; Procurorul General; procurorii-șefi; Inspeția procurorilor, în urma controalelor efectuate și procurorii din cadrul secției unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale.

Referitor la procedura de depunere a contestației Inspecției procurorilor, precum și a domnului Adrian Mircos, Completul de judecată relevă că, a fost

conformă prevederilor art.85 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care indică exhaustiv faptul că: „Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora”, astfel încât, prin scrisoarea nr.3-01d/20-1113 din 17 iulie 2020 Președintele Colegiului de disciplină și etică al procurorilor, a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor hotărârile și contestațiile Inspecției procurorilor, inclusiv contestația Inspecției procurorilor în privința lui Golban Vasile.

Referitor la fondul cauzei, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor constatat că, Golban Vasile, în contextul desfășurării urmăririi penale pe dosarul penal nr.2019670035/2016928178, s-a raportat la spectrul obligațiilor stabilite de lege care prescriu necesitatea imperativă ca procurorul să fie diligent, să asigure soluționarea corectă a cazurilor, să își aplice cunoștințele juridice cu înaltă acuratețe profesională, astfel încât să îndeplinească scopul legii procesual-penale, prin urmare întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

La fel, Consiliul Superior al Procurorilor constatat că, încălcările comise de către procurorul Vasile Golban în contextul desfășurării urmăririi penale pe dosarul penal nr.2018790085, sunt de natură gravă deoarece au desconsiderat cu deosebită insolență prevederile legale, au caracter repetitiv, au determinat un impact semnificativ asupra principiilor de desfășurare a urmăririi penale și, în ansamblul său au discreditat imaginea instituției Procuraturii. Prin urmare, acțiunile lui Vasile Golban constituie îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcare gravă a legii, adică abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, dat fiind faptul că a încălcat serios și nescuzabil prevederile următoarelor acte normative - art.6 alin.(3) lit.a), c), d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; art.1 alin.(2), art.19 alin.(3), art.20, art.52, 132¹⁻⁹, art.254, art.2871 din Codul de procedură penală; art.6 alin.(1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; pct.6.1.1 și pct.6.1.4 din Codul de etică al procurorilor, adoptat prin Hotărârea Adunării Generale nr.4 din 27 mai 2016.

Reieșind din cele menționate Completul de judecată consideră necesar să se expună pe fiecare abatere disciplinară reținută de Consiliul Superior al Procurorilor separat.

Referitor la abaterea disciplinară comisă de Golban Vasile în cadrul cauzei penale nr. 2019670035, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor neîntemeiat a constatat în acțiunile lui Golban Vasile a încălcărilor prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care prevede că, *constituie abatere disciplinară - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu*. Or, potrivit materialilor cauzei se atestă contrariul și

anume că, procurorul Vasile Golban a exercitat urmărirea penală în cauza nr.2019670035, în baza căreia la data de 28.02.2019 a fost reținut cet.N.Gurgurov, iar prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 02.03.2019, în privința învinutului Gurgurov Nicolai, în privința acestuia fiind aplicată ulterior arestarea preventivă, iar termenul măsurii preventive a fost prelungit de mai multe ori, constituind în total perioada 01.03.2019 - 29.06.2019.

Completul de judecată reține că, instanța de judecată la examinarea demersurilor înaintate de procurorul Golban Vasile privind aplicarea și ulterior prelungirea arestului preventiv în privința lui Gurgurov Nicolai le-a apreciat ca fiind întemeiate și cu respectarea normelor procesual penale. La fel, instanțele de judecată la adoptarea încheierilor s-au expus inclusiv și asupra existenței bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii de către învinuit, precum și asupra existenței riscurilor invocate de procuror. Or, în caz contrar judecătorul de instrucție avea obligația legală de a respinge demersurile procurorului, fie ca lipsite de suport legal, fie ca lipsite de temei factual.

Referitor la argumentul reținut de pârît precum că, la exercitarea atribuțiilor procurorului Golban Vasile nu a avut un rol activ, care timp îndelungat, mai mult de 3 luni, nu a efectuat nici o acțiune procesuală cu învinutul N.Gurgurov, deși acesta se afla în detenție, Completul de judecată îl consideră pripit, or pârîtul nu a ținut cont și nici într-un mod nu a dezbătut argumentul invocat de reclamant și reținut de Colegiul de disciplină precum că, pe lângă acțiunile de urmărire penală efectuate nemijlocit cu participarea învinutului N.Gurgurov, de reclamantul Golban Vasile și membrii grupului de urmărire penală au fost efectuate alte acțiuni de urmărire penală pentru a putea fi adoptată o hotărîrea în conformitate cu prevederile art.291 Cod de procedură penală, și anume s-a dispus și efectuat ridicări de acte de la instituțiile bancare și de la persoanele juridice, s-au efectuat percheziții, s-au autorizat și executat măsuri speciale de investigații, examinări, cercetări la fața locului, s-au audiat persoane în calitate de martori, s-a dispus efectuarea expertizei, s-a solicitat opinia organului de control (Serviciul Fiscal de Stat), s-a întocmit delegație privind efectuarea investigațiilor financiare paralele de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

La fel se reține că, pârîtul nu a ținut cont de argumentul reclamantului precum că, în adresa PCCOCS la data de 06.08.2019 a parvenit procesul verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele din 05.08.2019, cu materialele acumulate de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

Completul de judecată reține că o parte din argumentele invocate de reclamant și reținute de Colegiul de disciplină se regăsesc la materialele cauzei Volumul IV f.d.106-143, însă aceste circumstanțe nu au fost examinate de Consiliul Superior al Procurorilor, prin ce se atestă că pârîtul la examinarea cauzei nu și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu scopul acordat de lege.

Referitor la abaterile disciplinare comise de Golban Vasile în cadrul cauzei penale nr. 2018790085, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor neîntemeiat a constatat în acțiunile lui Golban Vasile a încălcărilor prevăzute de art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care prevede că, *constituie abatere disciplinară - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii*, din următoarele considerente.

Potrivit ordonanței din 29.05.2018 emisă de ofițerul principal de urmărire penală pentru cauze excepționale al SUP IP a DEUP CE a DGUP a IGP, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art.26, 285 alin.(1) Cod penal (f.d.78, vol.I dosar disciplinar), conducerea urmăririi penale a fost încredințată procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban (f.d.79, vol.I dosar disciplinar).

Completul de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art.1 Cod de procedură penală, (1) Procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. (2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. (3) Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit art.19 alin.(3) alin.(3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

Conform art.252 Cod de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Iar art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, prevede că, *reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei*

convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art.132¹ Cod de procedură penală, (1) Activitatea specială de investigații reprezintă totalitatea de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și/sau secret efectuate de către ofițerii de investigații în cadrul urmăririi penale numai în condițiile și în modul prevăzute de prezentul cod. (2) Măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor; 2) există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvîrșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, cu excepțiile stabilite de lege; 3) acțiunea este necesară și proporțională cu restrîngerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art.132² alin.(1) pct.1) și alin.(3) Cod de procedură penală, în vederea descoperirii și cercetării infracțiunilor se efectuează următoarele măsuri speciale de investigații: 1) cu autorizarea judecătorului de instrucție. Măsurile speciale de investigații se efectuează de către ofițerii de investigații ai subdiviziunilor specializate ale autorităților indicate în Legea privind activitatea specială de investigații.

În conformitate cu art.132³ Cod de procedură penală, (1) Temeiurile pentru efectuarea măsurilor speciale de investigații sînt: 1) actele procesuale de dispoziție ale ofițerului de urmărire penală, ale procurorului sau ale judecătorului de instrucție în cauzele penale aflate în procedura acestora. (2) Procurorul coordonează, conduce și controlează efectuarea măsurii speciale de investigații sau desemnează un ofițer de urmărire penală pentru realizarea acestor acțiuni.

Art.132⁴ Cod de procedură penală, prevede că, (1) Procurorul care conduce sau exercită urmărirea penală pune, prin ordonanță motivată, măsura specială de investigații în executarea subdiviziunilor specializate ale autorităților indicate în Legea privind activitatea specială de investigații. (2) Măsurile speciale de investigații autorizate trebuie să înceapă la data indicată în actul de dispunere sau cel tîrziu la data expirării termenului pentru care au fost autorizate. (3) Măsurile speciale de investigații prevăzute la art.132² alin.(1) pct.1) pot fi autorizate, ca excepție, în baza ordonanței motivate a procurorului în cazurile infracțiunilor flagrante, precum și atunci cînd există circumstanțe ce nu permit amînare, iar încheierea nu poate fi obținută fără existența unui risc esențial de întîrziere care poate conduce la pierderea informațiilor probatorii sau pune în pericolul imediat securitatea persoanelor. Judecătorul de instrucție urmează să fie informat, în termen de 24 de ore, despre efectuarea acestor măsuri, prezentîndu-i-se toate materialele în care este argumentată necesitatea efectuării măsurilor speciale de investigații. Dacă sînt temeiuri suficiente, judecătorul de instrucție, prin încheiere

motivată, confirmă legalitatea efectuării acestor măsuri. (4) Ofițerul de investigații care efectuează măsurile speciale de investigații informează procurorul printr-un raport, la finisarea efectuării măsurii speciale de investigații sau în termenul stabilit în actul de dispunere, despre rezultatele obținute la efectuarea măsurii speciale de investigații. (5) În cazul în care măsura specială de investigații este autorizată de către judecătorul de instrucție, procurorul prezintă acestuia toate materialele acumulate de către ofițerul de investigații pentru efectuarea controlului legalității. (6) Dacă în cadrul examinării raportului se constată că nu sînt respectate condițiile de întindere a efectuării măsurii speciale de investigații sau prin măsura dispusă se încalcă disproporționat sau în mod vădit drepturile și interesele legitime ale omului, sau au dispărut motivele care au stat la baza ingerinței, procurorul sau judecătorul de instrucție dispune încetarea măsurii. (7) Măsura specială de investigații se dispune pe o perioadă de 30 de zile cu posibilitatea de a fi prelungită întemeiat pînă la 6 luni, cu excepțiile stabilite de prezentul cod. Fiecare prelungire a duratei măsurii speciale de investigație nu poate depăși 30 de zile. Dacă termenul de autorizare a efectuării măsurii speciale de investigații a fost prelungit pînă la 6 luni, este interzisă autorizarea repetată a măsurii speciale de investigații pe același temei și asupra aceluiași subiect, cu excepția utilizării agenților sub acoperire sau apariției circumstanțelor noi, a cercetării faptelor legate de investigarea crimei organizate și finanțării terorismului, precum și a căutării învinuitului. (8) Procurorul este obligat să dispună încetarea măsurii speciale de investigații de îndată ce au dispărut temeiurile și motivele care au justificat autorizarea ei, fără dreptul de a dispune reluarea efectuării măsurii. (9) În cazul în care temeiurile pentru efectuarea măsurilor speciale de investigații nu mai există, ofițerul de urmărire penală sau ofițerul de investigații propune procurorului încetarea ei imediată. (10) Este interzisă dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații cu privire la raporturile legale de asistență juridică dintre avocat și clientul său.

Reieșind din prevederile menționate supra în coraport cu materialele cauzei, Completul de judecată reține că, reclamantul fiind conducătorul urmăririi penale pe dosarul nr.2018790085, a înaintat judecătorului de instrucție mai multe de demersuri privind autorizarea măsurilor speciale de investigații, care prin actele judecătorești au fost admise ca urmare a constatării legalității acestora. Prin urmare, argumentul pîrîtului precum că, de reclamant s-au admis careva încălcări procedurale nu s-au constatat, or este indiscutabil faptul că, în speță, încheierile irevocabile a judecătorului de instrucție înlătură orice pretins viciu al acțiunilor procedural-penale întreprinse de procurorul-reclamant. Aceste acte judecătorești emise la caz, combat alegațiile Consiliului Superior al Procurorilor privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ale lui Golban Vasile.

Instanța de judecată menționează că, o altă abordare a acestei situații juridice ar fi contrară textului și spiritului art.114, art.115, în coroborate cu art.120 din Constituție, care instituie principiul că Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești și proclamă caracterul obligatoriu al actelor judecătorești definitive.

Astfel, se atestă cu certitudine că, abaterile disciplinare reținute în acțiunile lui Golban Vasile de către Consiliul Superior al Procurorilor sunt pripite și neîntemeiate, din care motive se ajunge la concluzia că, Consiliul Superior al Procurorilor la emiterea actului contestat nu și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu scopul acordat de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Reieșind din norma legală menționată supra în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020”, în privința procurorului

Golban Vasile, nu este motivată în conformitate cu normele legale unde să fie indicate argumentele bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a probelor acumulate de inspecția procurorilor în raport cu poziția părților în procedura administrativă, iar faptul că a preluat integral afirmațiile lui Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale referitoare la tactica și la strategia de acumulare a probelor în cadrul anchetei penale și cu privire la preținsele aspecte de ilegalitate a acțiunilor procurorului Golban Vasile, situație ce este contrară prevederilor art.3 din Legea nr.3 cu privire la Procuratură, care proclamă că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează, independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale și, că în condițiile prevederilor art.13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului doar din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

Totodată, Completul de judecată ține să menționeze că, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind editarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost conferite.

Potrivit art.225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității

publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Completul de judecată, menționează că autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară convenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Completul de judecată consideră că, Consiliul Superior al Procurorilor era obligat prin lege să-și exercite discreția fără erori discreționare.

Reieșind din cele menționate Completul de judecată reține că, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, reclamantului ilegal i-a fost vătămat un drept, din care considerente acest act administrativ defavorabil urmează a fi anulat.

Conform art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În contextul celor supra-elucidate, instanța conchide temeinicia acțiunii, cerința urmînd a fi admisă, iar actul administrativ individual contestat, urmează a fi anulat ca fiind emis contrar legii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite ca întemeiată acțiunea înaintată de Golban Vasile împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020.

Se anulează hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020”, în privința procurorului Vasile Golban.

Hotărârea este executorie, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Judecătorii

Mîra Ghenadie

Pahopol Anatol

Veronica Negru